

אהבת הארץ/יהודה עמיחי

וְהָאָרֶץ מְחַלֶּקֶת לְמַחֲזוֹת הַזְכָּרוֹן וּגְלִילֵי הַתְּקוּנָה,
וְתוֹשְׁבֵיהֶם מִתְעַרְבִּים אִלֶּה עִם אִלֶּה,
כָּמוֹ חוֹזְרִים מִתְחַנֵּה עִם חוֹזְרִים מִלְּוִיַת הַמֶּת.
וְהָאָרֶץ לֹא מְחַלֶּקֶת לְשִׁטְחֵי מִלְחָמָה וּלְשִׁטְחֵי שָׁלוֹם.
וּמִי שֶׁחֹפֵר גִּמָּה נֶגֶד פְּגָזִים
יָשׁוּב וַיִּשְׁכַּב בָּהּ עִם נַעֲרָתוֹ,
אִם יַחֲיֶה לְשָׁלוֹם.
וְהָאָרֶץ יָפָה.
אֲפֹלוֹ אוֹיְבִים מְסַבִּיב מִקְשָׁטִים אוֹתָהּ
בְּנֶשֶׁק מְבָרִיק בַּשָּׁמַשׁ
כְּמַחְרֹזֶת עַל צִנּוֹר.
וְהָאָרֶץ אָרֶץ חֲבִילָה:
וְהִיא קְשׁוּרָה הֵיטֵב וְהַכֹּל בָּהּ, וְהִיא קְשׁוּרָה חֲזָק
וְהַחוּטִים לִפְעָמִים מְכַאֲבִים.
וְהָאָרֶץ קִטְנָה מְאֹד,
וְאֲנִי יָכוֹל לְהַכִּיל אוֹתָהּ בְּתוֹכִי,
סוּחָף הַקְּרָקַע סוּחָף גַּם אֶת מְנוּחָתִי
וּמִפְּלֶס הַכִּנֹּרֶת תָּמִיד בְּתוֹדַעְתִּי.
וְלָכֵן אֲנִי יָכוֹל לְחַוֵּשׁ אוֹתָהּ בְּלֶה
בַּעֲצִימַת עֵין: יָם-עֶמֶק-הָר.
וְלָכֵן אֲנִי יָכוֹל לִזְכֹּר אֶת כָּל אֲשֶׁר קָרָה בָּהּ
בְּבֵת אֶחָת, כְּאִישׁ שֶׁזָּכַר
אֶת כָּל חַיּוֹ בְּרִגְעַ מוֹתוֹ.